

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

15.12.2009

B7-0276/2009

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza întrebării cu solicitare de răspuns oral B7-0238/2009
în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură
referitoare la drepturile omului, simbolurile religioase și subsidiaritate

Sophia in 't Veld, Jeanine Hennis-Plasschaert
în numele Grupului ALDE

Rezoluția Parlamentului European referitoare la drepturile omului, simbolurile religioase și subsidiaritate

Parlamentul European,

- având în vedere libertatea de gândire, de conștiință și de religie, dreptul la educație și interzicerea discriminării, astfel cum sunt protejate de articolele 9 și 14 din Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO), de Protocolul nr. 1 articolul 2 din aceasta și de articolele 10, 14 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
 - având în vedere hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Lautsi/Italia,
 - având în vedere Tratatul de la Lisabona și aderarea viitoare a UE la Convenția europeană a drepturilor omului,
 - având în vedere întrebarea adresată Comisiei la 4 decembrie 2009 privind apărarea principiului subsidiarității (O-0152/2009 – B7/0238),
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât articolul 6 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) prevede că „drepturile fundamentale, astfel cum sunt garantate prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și astfel cum rezultă din tradițiile constituționale comune statelor membre, constituie principii generale ale dreptului Uniunii”;
- B. întrucât, pe baza articolului 6 alineatul (2) din TUE, UE recunoaște importanța CEDO și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului;
- C. întrucât, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene a fost elaborată pe baza textului și a *aquisului* Convenției europene a drepturilor omului și întrucât aceasta are caracter obligatoriu pentru statele membre ale UE, în temeiul articolului 6 alineatul (1) din TUE, care prevede că „Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000, astfel cum a fost adaptată la 12 decembrie 2007, la Strasbourg, care are aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor”;
- D. întrucât Tratatul de la Lisabona prevede că „Uniunea aderă la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”, garantând astfel că, în sfera sa de competență, UE nu încalcă Convenția europeană a drepturilor omului;
- E. întrucât aderarea la CEDO este o condiție obligatorie pentru aderarea la UE în conformitate cu criteriile de la Copenhaga; întrucât la baza dialogului internațional privind drepturile omului inițiat de UE se află CEDO și Carta drepturilor fundamentale;

- F. întrucât CEDO respectă pe deplin principiul subsidiarității, având în vedere faptul că Curtea Europeană a Drepturilor Omului intervine doar după ce căile de atac interne au fost epuizate și doar atunci când un stat parte la convenție nu respectă drepturile omului și libertățile fundamentale enunțate în convenția pe care a semnat-o; întrucât, în plus, CEDO prevede mecanisme de recurs,
1. își declară sprijinul pentru principiul separării bisericii de stat, libertatea de gândire, de conștiință și de religie, dreptul la educație și interzicerea discriminării, acestea fiind valori de bază ale UE;
 2. subliniază că drepturile și libertățile fundamentale reprezintă drepturi inalienabile și individuale ale fiecărui cetățean al UE;
 3. consideră că statele membre au datoria de a acționa în vederea garantării libertății religioase și libertății de conștiință ale tuturor cetățenilor și de a se asigura că instituțiile publice sau de stat de la toate nivelurile de guvernare reprezintă toți cetățenii, indiferent de convingerile, religia sau filozofia acestora, fără a-i discrimina; subliniază că un nivel ridicat de protecție a drepturilor și libertăților va reduce necesitatea intervențiilor la nivel juridic; consideră că statele membre trebuie să asigure și să protejeze libertatea de religie și libertatea de conștiință a minorităților, indiferent dacă au sau nu o formă de organizare, printre altele prin încurajarea cetățenilor să găsească soluții comune, bazate pe respect reciproc, în cadrul comunităților lor;
 4. consideră că libertatea de religie implică utilizarea, purtarea sau afișarea simbolurilor religioase, dar că afișarea obligatorie a simbolurilor religioase în clădirile utilizate de autoritățile publice, cum ar fi școlile sau tribunalele, care susțin o anumită religie sau atitudine față de viață în defavoarea alteia sau prin care sunt interzise simboluri ale unei anumite religii sau atitudini față de viață în mod discriminator, limitează inutil libertatea de religie și libertatea de conștiință;
 5. subliniază că, pe baza principiului subsidiarității, statele membre trebuie să respecte și să aplice și la nivel național drepturile omului și libertățile fundamentale, prevăzute de CEDO și de Carta drepturilor fundamentale;
 6. subliniază că aplicarea hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului reprezintă o obligație legală la nivel național, internațional și european, care decurge atât în baza angajamentelor asumate prin semnarea și ratificarea CEDO, cât și a statutului de membru al UE, astfel cum prevede articolul 6 din TUE;
 7. consideră că Curtea Europeană a Drepturilor Omului trebuie să își desfășoare activitatea în mod complet independent și că hotărârile acesteia trebuie contestate în instanță, nu pe scena politică;
 8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului, parlamentelor și guvernelor statelor membre și Consiliului European.